

ID schránky:

Váš dopis značky / ze dne
2. 1. 2026

Naše značka (uveďte v odpovědi)
2026/D26000655/11/ÚPV

Vyřizuje / linka
Š. Petrů/310

Praha
13. 1. 2026

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozhodl podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve věci žádosti (dále jen „žadatel“), ze dne 2. ledna 2026, kterou je požadováno poskytnutí kompletní spisové dokumentace vedené k národním zápisům označení původu/zeměpisným označením č. 92 „Bohemia Sekt“ a č. 93 „Bohemia Sekt Rose“, takto:

Žádost, ve které se žadatel domáhá kompletní spisové dokumentace vedené k národním zápisům označení původu/zeměpisným označením č. 92 „Bohemia Sekt“ a č. 93 „Bohemia Sekt Rose“ se odmítá s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Odůvodnění:

Úřadu byla dne 2. ledna 2026 doručena žádost žadatele o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Předmětem žádosti je:

Poskytnutí kompletní spisové dokumentace vedené k národním zápisům označení původu/zeměpisných označení č. 92 – „Bohemia Sekt“ (datum zápisu 24. 3. 1975) a č. 93 – „Bohemia Sekt Rosé“ (datum zápisu 24. 3. 1975).

Dále žadatel v žádosti konkretizuje dokumenty, o které v rámci výše uvedených spisů má především zájem, a to následujícím způsobem: Je požadováno zejména původní přihláška/návrh k zápisu, rozhodnutí o zápisu a osvědčení, všechny přílohy, podklady,

posudky, protokoly, spisový přehled a metadata k jednotlivým dokumentům, změnové záznamy, dodatky, rozhodnutí a podkladové listiny týkající se zmíněných registrací (změny přihlašovatele/uživatele/držitele, včetně data, rozhodujícího orgánu a právního titulu, záznamy o právním nástupnictví, změnách obchodní firmy, sloučeních, převodech a jiných právních skutečnostech, které se promítly do evidence, identifikaci všech subjektů, které byly v čase u registrací č. 92a č. 93 evidovány (včetně IČO, sídla, popisu jejich role), dokumenty o tom, jak Úřad vyhodnocoval oprávněnost zapsat změnu a jaké podklady k tomu požadoval). Dále je požadováno v návaznosti na Mezinárodní registraci AO-740 „BOHEMIA SEKT“ zejména podání/komunikace k mezinárodní registraci (podklady předané WIPO a který úřad vystupoval jako „competent authority“, dokumenty vysvětlující vazbu AO-740 na národní registraci č. 92 a jak se tato vazba eviduje v registrech Úřadu, záznamy o jakýchkoli změnách údajů v AO-740, pokud byly Úřadu oznámeny nebo je Úřad sám inicioval, veškeré podklady k výmazu/cancellation AO-740 zapsanému dne 13. 10. 2022, včetně toho, kdo výmaz inicioval, jaké bylo odůvodnění, a jaký byl právní základ postupu.

Žadatel následně doplňuje svou žádost o způsob poskytnutí výše uvedených informací, včetně informací doprovodných: Pokud by některé z požadovaných informací Úřad nedisponoval, žádá žadatel o poskytnutí doprovodné informace podle zákona č. 106/1999 Sb., zejména kdy a jakým způsobem došlo k jejich zániku (skartaci), pod jakým skartačním protokolem, ve kterém spisovém uzlu byly vedeny, a zda je lze získat jednoduchými úkony z jiných informací, které Úřad má (včetně exportů ze spisové služby). Žadatel žádá o poskytnutí výše uvedených informací primárně elektronicky a ve formátech umožňujících účinné využití. Žádá o poskytnutí kopií dokumentů v původních elektronických formátech (jsou-li k dispozici) spolu s metadaty a se spisovým přehledem.

Z uvedeného vyplývá, že žadatel ve své žádosti (bod II, písm. A) **výslovně požaduje poskytnutí kompletních správních spisů**, které Úřad vede o zápisech označení původu/zeměpisných označení č. 92 – „Bohemia Sekt“ a č. 93 – „Bohemia Sekt Rosé“. Dále od bodu II písm. B) - D) až do bodu IV **blíže specifikuje své požadavky** na jím preferovaný (zásadní obsah) požadovaných informací spolu s preferovanou formou a způsobem jejich poskytnutí.

Úřad posoudil předmětnou žádost o informace, jak co do obsahu, tak i rozsahu požadovaných informací, a došel k závěru, že poskytnutí požadovaných informací by bylo v rozporu s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.: „*Zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.*“

V případě, kdy žadatel chce poskytnout informace v podobě celých správních spisů anebo jejich podstatných částí je třeba zažádat o poskytnutí takových informací podle speciální právní úpravy, kterou je v tomto případě úprava nahlížení do správního spisu dle § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní

řád“). V této souvislosti Úřad odkazuje na relevantní ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.

Nejvyšší správní soud v bodu č. 14 rozsudku ze dne 28. 11. 2018, č. j.: 10 As 118/2018-53 uvedl následující: „*Jak NSS již v minulosti uvedl, nahlížení účastníka řízení, případně jiné osoby, do správního spisu podle § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že jej lze podřadit pod § 2 odst. 3 informačního zákona. Tj. informační zákon se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací (srov. rozsudek ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007-78, který sice cituje starší znění § 2 odst. 3 informačního zákona, je však přesto aplikovatelný i na znění stávající).*“

Z výše uvedené citace rozsudku Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že pokud by informace měly být poskytovány výhradně dle úpravy nahlížení do správního spisu v souladu s § 38 správního řádu, není možné je poskytnout s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. na základě žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. K této situaci došlo v posuzovaném případě, kdy žadatel požaduje poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., které spočívají v poskytnutí celého správního spisu nebo jeho podstatné části. Na podporu závěrů Nejvyššího správního soudu svědčí i nález Ústavního soudu, který se týkal realizace práva na informace o činnosti veřejné správy dle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod spočívající v poskytnutí celého správního spisu.:

„Podle čl. 17 odst. 5 Listiny zákon stanoví podmínky a provedení povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy přiměřeným způsobem informovat o své činnosti. Tímto zákonem je zákon o svobodném přístupu k informacím, případně jiné zákony podle § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V souladu s ním se zákon o svobodném přístupu k informacím nevztahuje mimo jiné na informace, jejichž poskytování upravuje zvláštní zákon.

V posuzované věci stěžovatel žádal „informaci“ v podobě kopie celého správního spisu ve věci, v níž nebyl účastníkem. Tato „informace“ mu přitom nebyla reálně odeprána, nýbrž mu bylo pouze oznámeno, že její poskytování se řídí správním řádem. Stěžovateli bylo také sděleno, jakým způsobem se jí může domoci; konkrétně, že může žádat o nahlédnutí do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu, přičemž má prokázat právní zájem nebo jiný vážný důvod. Z ústavní stížnosti neplyne, že by stěžovatel této možnosti využil. Stejně tak stěžovatel neuvádí, že by mu byl postup podle § 38 odst. 2 správního řádu z jakéhokoli důvodu znemožněn.

Není podstatné, zda stěžovatel považuje postup podle správního řádu za obtížnější nebo se domnívá, že by podmínky v něm stanovené nesplnil (neprokázal by právní zájem či jiný důležitý důvod). Správní řád je zákonem, který v tomto konkrétním případě upravuje podmínky a provedení čl. 17 odst. 5 Listiny, a proto je nutno právě podle něj postupovat. Dokud tak stěžovatel neučiní, nemá smysl se podrobněji zabývat stěžovatelovým tvrzením,

že došlo k porušení jeho práva na informace. Pouhý odkaz stěžovatele na postup dle správního řádu nepředstavuje zásah do práva zaručeného čl. 17 Listiny.“

Nejvyšší správní soud v bodu č. 14 rozsudku ze dne 24. 9. 2020, č. j.: 8 As 51/2019-39 uvedl následující: „*Jak totiž plyne z již existující judikatury, vyhovět informační žádosti týkající se poskytnutí správního spisu lze nejen, pokud je požadovaný dokument konkrétně označen, ale především pokud nejde současně o kompletní spis či jeho podstatnou část (viz výše již citovaný rozsudek sp. zn. 1 As 51/2009, případně nověji taktéž již zmiňovaný rozsudek sp. zn. 10 As 118/2018). Jinak řečeno, i pokud se žádost týká nikoliv kompletního spisu, ale „jen“ jeho podstatné části, stále obsahově jde o nahlížení do spisu, a míru konkrétnosti označení v žádosti požadovaných dokumentů již není třeba zkoumat.*“

Dle výše uvedeného má Úřad za to, že **žadatel nemá právo na poskytnutí informace v rozsahu celých požadovaných správních spisů či jejich podstatných částí, a to s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.** Pokud žadatel prokáže právní zájem na nahlédnutí do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu, Úřad mu umožní nahlédnout do příslušných spisů v rámci podmínek tohoto institutu. Jak však uvádí zmíněná judikatura, žadatel nemá na takový rozsah informací ze správních spisů nárok na základě žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb.

Nad rámec výše uvedeného Úřad upozorňuje na závěry Nejvyššího správního soudu k možnosti poskytování informací ze správních spisů, pokud jde o opakované podávání žádostí o informace téhož žadatele z jednoho správního spisu povinného subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb: „*Především je však třeba zdůraznit, že ani „kouskováním“ žádosti, resp. podáváním dílčích (souvisejících) žádostí o informace, se žadatelé kritériu spočívajícímu v posouzení rozsahu požadovaných informací nemohou vyhnout. Takový způsob aplikace a výkladu výše citované judikatury by byl ve zjevném rozporu se smyslem rozlišení institutu informační žádosti a nahlížení do spisu, jak byl vymezen shora. V tomto ohledu lze závěrem opětovně poukázat i ve vztahu k obecnému směřování kasační argumentace stěžovatele na závěry, k nimž již Nejvyšší správní soud v dřívější judikatuře dospěl, a podle nichž racionální výklad zákona musí zamezit tomu, aby žadatel v případě nemožnosti nahlížení do spisu dosáhl v podstatě identického výsledku použitím jiného zákona (viz výše již označený rozsudek sp. zn. 10 As 118/2018).*“ (bod č. 16 rozsudku ze dne 24. 9. 2020, č. j.: 8 As 51/2019-39).

Úřad je vázán obsahem žádosti. Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., pokud povinný subjekt žádosti i jen zčásti nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto, jak je shora uvedeno.

Poučení o rozkladu:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 83 a § 84 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad k předsedovi Úřadu průmyslového vlastnictví do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Ing. Šárka Petrů
interní auditorka